

blive bedre i Fremtiden. Jeg maa tilføje, at der heller ikke er Spor af Udsigt til, at den danske Rigsdag skulde gaa ind paa at bevilge Masser af Millioner til mulige Forsøg, som vi paa Forhaand anse for haabløse. Der var en Tid, da ikke blot jeg og mine Meningsfæller, men ogsaa den ærede Ordførers Meningsfæller vare enige med mig i min Betragtning af denne Traktats Betydning baade for den danske Stat og for Øerne. Jeg skal ganske kort fremhæve, hvad vi allerede have gjort gældende i Betænkningen, at Traktaten finansielt betyder en Gevinst af 18 $\frac{2}{3}$ Mill. Kr., foruden at vi bevare de Fordringer, vi have paa Fællessukkerkogeriet og andre private Ejendomme ovre i Vestindien. Dernæst blive vi befriede for det aarlige Tilskud, som nu er vokset til henved $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Herfor er der gjort Rede i Betænkningen, og jeg skal ikke opholde mig videre derved. Hvad der er Hovedsagen, er dette, at det er aldeles utvivlsomt, at Øerne ville faa det bedre, dersom Traktaten vedtages, end de nu have det. Derom nærer jeg ikke Spor af Tvivl, thi ifølge Artikel 3 i Traktaten vedbliver Befolkningen at nyde alle private, kommunale og religiøse Friheder, som ere den tilstaaede ved de nu gældende Love, og dersom disse Love forandres, har den traktatmæssig Sikkerhed for, at den i ethvert Fald ikke bringes i en ugunstigere Stilling i Henseende til de ovenomtalte Rettigheder og Friheder, end den nu er. Dette er sikkert. Endvidere tør vi gaa ud fra som en Kendsgerning, at Beboerne ville kunne nyde Toldfrihed for deres Produkter, naar Traktaten er ratificeret. Den ærede Ordfører vilde benægte, at den amerikanske Finansminister havde sagt noget saadant, men jeg haaber, han inden Mødets Slutning vil faa Bekræftelse paa, at det alligevel har sin Rigtighed dermed, og at den amerikanske Finansminister har udtalt, at saa snart Traktaten er ratificeret, faa Øerne Toldfrihed for deres Sukkerproduktion. Det er hævet over enhver Tvivl, saaledes staar det i ethvert Fald for mig. Og hvad det betyder, har jeg tidligere haft Lejlighed til at gøre Rede for i et hemmeligt Møde og skal nu gøre det i et offentligt. Efter hvad der foreligger, produceres der i denne Tid ca. 300,000 Pund Sukker daglig, og da den amerikanske Sukkertold andrager 4,8 Øre pr. Pund, betyder Toldfrihed for Sukker i denne Tid, og saa længe Sukkerkampagnen varer, 14,000 Kr. daglig. Det er et klækkeligt Beløb og kan blive til meget i Aarens

Løb. Det vil i mægtig Grad kunne bidrage til at rejse Øerne økonomisk.

Den ærede Ordfører fandt det særlig beklageligt, at vi i Betænkningen havde sagt, at al Tale om, at Øernes Jord og deres Befolkning i alt væsentligt er dansk, ikke har noget paa sig. Det havde slaaet ham og krænket ham i allerhøjeste Grad, at sligt kunde siges. Han fandt, at disse Øer vare lige saa danske som f. Eks. Fyn, og han gik saa vidt, at han sagde, at dens Beboere vare fuldt saa gode, ikke blot lige saa gode Danske som vi. I 1867, da vi havde afsluttet en Salgstraktat med Amerika, blev der blandt andet sagt: de vestindiske Øer høre ikke til Danmark, ikke til Norge, ikke til Europa; de høre til Amerika, det er amerikansk Land. Det blev gjort gældende den Gang, og det er den samme Betragtning, jeg gør gældende den Dag i Dag. Den er absolut rigtig; det er amerikanske Øer, som vi en Gang have købt, ganske paa samme Maade, som vi tidligere have købt og igen solgt Besiddelser i Asien og paa Afrikas Kyst. Dette mener jeg, det er fuldstændig korrekt at sige. Der er ingen Grund for det ærede Medlem til at føle sig særlig krænket ved at høre den Slags Udtalelser, jeg vedkender mig dem fuldt ud. Men dernæst maa jeg sige, at det, der har forundret mig mest af alt, hvad den ærede Ordfører sagde, var hans Udtalelser om, at den højtærede Udenrigsminister ligesom havde brudt Tro og Love. Det var vel ikke et saa stærkt Udtryk, han brugte, men han mente dog, at den højtærede Udenrigsminister havde overhørt, at vi Gang efter Gang havde krævet amerikansk Borgerret og Toldfrihed for Øerne. Det forundrer mig i høj Grad, at den ærede Ordfører kan sige dette i denne Sal. At adskillige Blade have skrevet lange Artikler derom, det er en Sag for sig. At det er blevet sagt i Betænkningen, er naturligvis meget værre, men jeg forstaaer aldeles ikke, at det ogsaa kan fremhæves her i Salen, at vi Gang efter Gang have stillet det som en Betingelse for Traktatens Vedtagelse, at Øernes Befolkning faa amerikansk Borgerret og Toldfrihed for deres Varer. En saadan Fordring er aldrig bleven stillet fra vor Side, det maa den ærede Ordfører vide lige saa godt som jeg. Vi ere blevne spurgt to eller tre Gange, om vi ville give vort Samtykke til en Traktat med Nordamerika, og vi have svaret første Gang mundtlig og de to andre Gange skriftlig, men vi have aldrig forlangt Toldfrihed for Sukker eller amerikansk Borgerret, det er